

Adgangsbeholdningsreglerne må derfor revideres, så de stemmer med de ændringer, der gennemføres på disse områder.

Svarende til begreberne almen studiekompetence og speciel studiekompetence kan man anvende begreberne almen erhvervskompetence og speciel erhvervskompetence. Den almene erhvervskompetence er her ensbetydende med de almene kvalifikationer, der er nødvendige for at bestride ethvert arbejde, medens den specielle erhvervskompetence er ensbetydende med de særlige forudsætninger, der er nødvendige for udførelse af en bestemt funktion i arbejdslivet. Den almene erhvervskompetence forudsættes opnået ved alle ungdomsuddannelser, hvorimod det er nødvendigt for hver enkelt ungdomsuddannelse og hver enkelt funktion i arbejdslivet at fastlægge, hvilken supplerende uddannelse den specielle erhvervskompetence kræver.

Det må ved etableringen af de ovennævnte kurser søges tilgodeset, at den omvej, som et skift fra én uddannelsesretning til en anden medfører, gøres så kort som mulig.

I forhold til de nugældende forhold betyder en gennemførelse af en sådan ordning en videreførelse af allerede igangværende bestræbelser på at samle og overskueliggøre de tilbud om gymnasiale suppleringskursus, prøveforberedende enkeltfagskursus, værkstedskursus m. v., der allerede i dag er etableret for at give unge med en »utilpasset« ungdomsuddannelse adgang til videregående uddannelse. Endvidere betyder den opbygningen af en række nye kursustyper og -elementer, ikke mindst med henblik på opnåelse af speciel erhvervskompetence.

Ad 5.

Inden for de traditionelle lærlingeuddannelser foretager eleverne ved deres valg en kraftig indsnævring af deres senere beskæftigelsesmuligheder. Med indførelsen af efg-uddannelserne er der derimod skabt nogle mere smidige uddannelsesstilbud, som stiller eleverne friere med hensyn til deres fremtidige erhvervsvalg.

Denne mere fleksible opbygning kan med fordel udstrækkes til også at gælde de øvrige ungdomsuddannelser. Uddannelsesområdet bør derfor lægges således til rette, at det på visse stadier af et uddannelsesforløb bliver muligt for elever at forlade uddannelsen med en vis studie- og/eller erhvervskompetence.

Det bør imidlertid i sådanne tilfælde klart fremgå, at eleverne har gennemgået et afsluttet uddannelsesforløb og ikke afbrudt uddannelsen i utide.

Det er derfor vigtigt, at der finder en nøje præcisering sted af, hvilken kompetence der er opnået på dette trin i uddannelsen.

Et tilbud om en ungdomsuddannelse bør tillige indebære praktiske muligheder for, at en elev, der har afbrudt sit uddannelsesforløb og forladt uddannelsessystemet, kan udnytte sin ret til senere at vende tilbage til dette og genoptage uddannelsen.

I sammenhæng med afstigningsmulighederne bør der etableres formaliserede overgangsmuligheder inden for ungdomsuddannelsernes område, således at en elev, der under sit uddannelsesforløb ønsker at skifte retning, kan gennemføre dette med mindst mulig forlængelse af den samlede uddannelsesetid.

Uddannelsesskift vil praktisk talt altid indebære en forlængelse af den samlede uddannelsesetid, men gennem opbygningen af et formaliseret system af supplerings- og indslusningskurser må dette tidstab kunne begrænses.

Ad 6.

Undervisningstilbuddet inden for ungdomsuddannelsernes område må være bredt og varieret for at kunne modsvare elevernes uddannelsesønsker og evner samt samfundets uddannelsesbehov.

Ungdomsuddannelserne må ses som led i et fremtidigt samlet uddannelsessystem, der står åbent for den enkelte livet igennem. Opgaven bliver derfor ikke alene at give eleverne kundskaber og færdigheder, men også at give dem forudsætninger for at udnytte de muligheder, uddannelsessystemet giver for fortsat uddannelse senere i livet.

De fag, som skal give eleverne de nødvendige forudsætninger for at kvalificere sig til erhvervs-mæssig beskæftigelse og til videregående uddannelse, må derfor indgå som en væsentlig del af det samlede undervisningstilbud.

Imidlertid må man inden for ungdomsuddannelserne også fortsætte med den forberedelse til medleven og medbestemmelse i et demokratisk samfund og til medansvar for løsningen af fælles opgaver, som er begyndt i folkeskolen. Der bør derfor i uddannelserne indgå en kerne af fælles fag og alment kulturelt og samfundsmæssigt indhold, som kan give eleverne en fælles almen baggrund.

Derudover skal eleverne have mulighed for at vælge fag, der uddyber eller supplerer de ovennævnte fag.

En medleven og et engagement i samfundsspørgsmål såvel som forberedelse til arbejdslivet forudsætter en udvikling af sociale egenskaber.